

ANUL XXI. (Seria II.)

Luni, 1. Iuliu n. (18 Juniu v.) 1901.

Nr. 12.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
in Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suclu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an 6 coroane.
Pe jum. de an: 3 coroane.

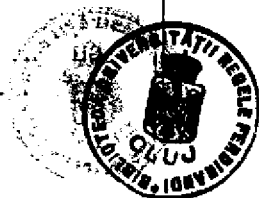
La abonament nou!

Ani-s răi, zilele grele,
Dar ce ne pasă de ele?!
Trăim bine: bem, mâncăm
Și răbdăm -- dacă n'avem! —

Cu necazul nu-ți faci casă,
La ce sê-l puî după masă,
Dă-l afară, naibeî, tot,
Căci de nu, vin eu și-l scot. —
Dașmanul necazului
Sunt eu „Gura Satului“. —
Unde gura mea ajunge,
De-acolo necazul fuge,
Și'n locul lui, cu trufie
Întră dulcea veselie!
Celui vesel glume-î spun,
De-a rîde ca un nebun.
Pe cel prost la parte-l pun,
Și-l rad — fără de săpun!

Secerișul e aci,
Deci grăbiți toți a 'mblăti,
Și noauē a ne plăti! —
Pentru 6 luni de glumă;
Nu Vē cerem mare sumă:
Pentru Domni, și pentru Doamne,
Punem *număi* 3 coroane;
Pentru frații dela sate,
Un florint și jumătate! —

Cine n'are 3 coroane,
Acela-î înscris la „foame;“
Cel ce are, dar nu vrea
„Gurei Satului“ să dea:
Acela e om cu „minte“
Una zice — zece minte
Pentr'un blidişel de linte;
Şi tot nu dă înainte!

**Cei cu minte —
Înainte!!**

„Gura Satului.“

Ecouri

carî se vor auzi cu ocazia excursiunilor dela
sêrbările „Astreî.“

Unul dela „Tribuna“: Cine merge 'nainte ca
noî ca prin miracul?

Ecoul: *racul!*

Un papistaş: Decât la „Tribuna“ mai bine
e'n Blaş.

Ecoul: *laş!*

Un călugăr: Ah, spune ecou, ce-mî lipseşte
ca să ajung episcop?

Ecoul: *scop!*

Un unit: Ce zici la politica ce-o face „Uni-
rea?“

Ecoul: *'i rea!*

Un omuleţ: Ce face voinicul, când duşmanul
prin gazete dă scîl atace?

Ecoul: *tace.*

Un om mare: Ce face moşneagul când al-
bele plete pe frunte'i s'apleacă?

Ecoul: *pleacă!*

Un cavaler: Ecoule, spune-mî o bună par-
tie. Numeşte-mî firma!

Ecoul: *Irma!*

Unul dela „Gazeta“: Trebuie să remânem
pasivi încă secole!

Ecoul: *Sêcule?*

Un avocat: Cât decurênd voi fi deputat,
toema'î aci acuş, acuş.

Ecoul: *kusch!!*

Un ateist: Eu ador datinile pagâne!

Ecoul: *câne!*

Un candidat de avocat: Censura s'o am
ş'apoî vede-vom ce-'mi va aduce studiul de iură?

Ecoul: *ură!*

Un demagog: Totul pentru meseriaş!

Ecoul: *a'şî!?*

Un funcţionar de bancă: Cine-mî papă mie
tantiema?

Ecoul: *Emma!*

Un medic tînăr: Cum vor fi ale mele ho-
norare?

Ecoul: *rare!*

Un mare acţionar: Eu mă conduc numai de
muncă şi de zel!

Ecoul: *Esel!*

Unul din comitet: Noi dela „Astra“ suntem
cei mai cumini!

Ecoul: *minţ!*

Catafa: Ce voiu căpêta eu, după ce voiu fi
de odată „Dr“ şi din filosofie şi din teologie?

Ecoul: *Ologie!*

Samurache: (cătră avocatul său din Arad)
Frate Cicio! Te rog răspunde'mî, că referitor la
procesul meu contra „Gurei Satului“: cum stăm
cu chestia?

Ecoul: *i—a!*

Din cugetările nepublicate ale năcăjitului poet cu nume de'părat

— Şede la masă, pe care sunt sticle cu bere. În mână ţine „Tribuna literară“ şi-şi admiră printre fumul ţigaretelor ultimele versuri.

A fi poet, după mine şi după Machiavelli e a folosi ori-ce mijloc, care e în stare a duce la scop: preamărirea individuală.

* * *

Poeţilor, cari nu fac impresiă, le recomand din propria-mi experienţă, ca, decă au cum-va mustăţi, să şi le radă ca şi mine, ér pèrul, de-l au mare, să-l tundă de jumătate, apoi să scrie în starea asta normală la poezii mari, să scrie poezii vălcărătoare — şi de bună-sămă lumea îi va ceti extasiându-se, sau cel puţin îl vor compătimi, ca pe mine. (Aş pute da reţetă pentru ori-ce sofū de poezii; o astfel de reţetă am publicat în „Necessitas facit versum).“

* * *

Lumea mă acasă, că scriu tot poezii năcăjite şi ca să mă convertescă, mulţi au venit la mine. Filosofia acestui fapt e următórea: până-când scriam poezii de dragoste ideală, nimeni nu se 'nteressa de mine; de când am început cu văitatu (la oparte: sincer) — căci lumea Ńeu, nuscie. de ce mă vaet, deşi e atât de evident, încât şi Jon cel prostu, care îmi colportéază articolii şi poeziile mele rele, şi el a priceput-o: de ce nu recunoste în mine lumea un poet mai mare ca cel Din-rotbav? — toţi caută a-mi face cunoscinţa şi de când am trântit una bună în poesia aia din „Tribuna literară“ în care mă justific cu oftica mea, tare mi-e témă, că îmi vor asalta casa curioşii. Ergo: voi continua pe calea începută. Re-nume-mi trebue: Quod erat demonstrandum (Numirile de ergo şi „quod erat demonstrandum“ le ţin minte dela matematică, de care, când îmi aduc aminte, fiori de gróză mă cuprind. Ca toţi poeţii mari, nici eu nu mă pricepeam de loc la matematică. Dar şi eram prost tare . . . odată mă scosese profesorul la tablă şi n'am sciut o simplă multiplicăţie. Semne de poet mare! Cum am scăpat din gimnasiu, şi eu mă mir. Multe slujbe şi molitfe mi-o fi cetit tata . . .)

* * *

Toţi mi-au Ńis, că-s poet mare. Eu le-am răspuns: Bine, bine, de mult o sciam; de una însă'mi pare réu: de ce nu spuneţi lumii acésta, că, uite, Chendi ála, în lucrarea lui nici nu mă amintesco. Asta e un scandal . . . scandal. Dar sciu eu, ce voi face. Îmi voi recensa eu poeziile mele şi recensia o va publica Jon pe numele lui. Ce gând fericit! Merită să beu una. (Ia o sticlă în mână şi înghite din ea bine. Îşi scóte carnetul de „strofe împrumutate şi se pune să comită. Ce? Vè voi spune cu proxima ocaşiă.

Aristarch.*

* Cel care prin intermediul lui Jon a ajuns în posesia carnetului cu cugetările intime ale lui Tavi, cari cugetări pe rând le-om publica, ca unele cari ne fac evident necasul poetului.

Popa şi racii.

— Anecdota. —

Popa din satul „Mândruţ,“
Botezat B. Jonuţ
De statură e om mic,
De departe chiar pitic.
Altfel ar fi om isteţ
Dacă n'ar avé pèr creţ
Şi umblet întors — ca racul
De să miră întreg satul.
Aşa-i năravul lui din fire
Ce nu are lecuire.
Însă popa din Mândruţ,
Aşa cât e de micuţ,
Umblă'n sus, şi umblă'n jos
Până dá d'un os-de ros
Că-i mic, dar cam folticos
Şi din fire lăcomos.
Şi n'ai, frate, ce să-i faci . . .
De nu alta — prinde raci,
Cu cari e'n asemănare
La gândit şi la umblare.
Racii — vèzèndu-l pe mal
Grăbesc la dènsul — de val,
Şi se jertfesc bucuros
Patronului folticos.
N'au crezut însă nici ei,
Orî cât sunt de mititei,
Că „patronul“ e cu draci

Și 'nghite 30 de raci! —
 S'au năcăjit, supărat
 Și 'n stomac toți s'au umflat:
 Încât mai — p'aci — p'aci—
 Era să-l ducă (d) — raci!

Morala:
 Pentru cei prea lăcomoși
 Și raci sunt — veninoși! —

V. Fuste.

TANDA ȘI MANDA.

T. Măi, dar pela voi, prin Radna, a încolțit activitatea?

M. Cam așa.

T. Și-l vreți pe Bocu deputat?

M. Adecă vrea el!

T. Cum așa: vrea el? Doar îl vreți și voi, că nu o să votați cu Vancso, care rămânește nici cruce nu știe face.

M. Așa am auzit și noi, că nu știe. Dar are băncute și pela noi, ce-i drept, tot Român s'a ales, băncute n'am prea vezut însă.

T. Rușine să vă fie a vorbi astfel. Nu la banî să vă gândiți, ci la cinste.

M. Apoi da, la cinste, și încă să ne cinstim cât mai des, că alegerile prea sunt rare.

T. Așa, așa! Numai că eu nu mă gândesc la cinstea de prin birturi, ci la cea națională, care cere să nu vă dați cu străinul, ba nici la

alegeri să nu mergeți, dacă așa vor hotărî mai marii noștri.

M. Pela Radna să nu vorbești de asta! Dar dacă nu mergem la alegeri, cei bogați cum să vîndă vinarsul?

T. Bine, dar ce-ți pasă ție de cei bogați?

M. Îmi pasă, pentru-că vinarsul vîndut candidaților, noi îl bem.

T. Ei, care va să zică voi de aceea ați candidat două guvernamentali?

M. Negreșit! Și am candida și opoanți, dacă am găsi. Cu cât mai mulți, cu atât mai multă — cinste!

T. Han Tatarul să vă facă cinste lui Belzebub!

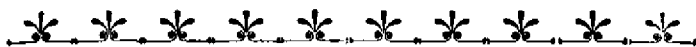
M. Ear pe voi, cei dela Lipova, să vă scape de bôla grea doctorul Ștrocală.

Popa Bontilă.

De când venerabilul Consistor dela Caransebeș m'a suspendat, tot necajit am fost. Năcazul acesta însă nu este nimic pe lângă rușinea că „Controla“ și „Egyetértés“ m'au luat în apărare... E adevărat că am ajuns astfel în compania unor ilustratați cu Babeș, Măglaș, Hamsea și Cicio... Numai că eu așa știu: păzescă-te Dumnezeu de laudele dușmanilor! „Egyetértés“

(dela 3 Julie) mă susține curat ca funia pe spân-
zurat: înșiră că sunt bețiv, că scurtez slujba bi-
sericescă ér în potir pun oțet, și câte altele, —
dar zice că astea nu sunt păcate . . . Despre de-
șteptăciunea cititorilor maghiari nu prea am bune
păreri. Așa de proști tot nu-i cred însă, în cât scri-
sele lui „Egyetértés“ să le ia drept — apărare.
Așa, că așa putea esclama cu psalmistul: „Apărare
să-ți fie ție — Controla și Egyetértés!“

Protopopul nostru

Cine nu cunoște p'al nostru protopop ? !
Este vechiu și betrân, rămas chiar din potop.
Din ómenii bolnavi scóte ușor dracii,
Ér de pela pomeni adună colacii.

Biserica-i mică, dar traița-i e mare
Și cât e de greoiu, umblă în căutare
Nealégând ómeni, ci-i primește pe toți,
Fie că sunt domni mari, fie neam de hoți.

Căci evanghelia, ea zău, așa scrie:
Lăsați păcătoșii, la domnul să vie! . . .
Și fiind-că 'ntâmplarea așa le-a potrivit
Păcătoș să fie orî cine nu-i *uni!*,

Reverendissimul caută din schismatici
Papistași să facă, atrăgându-i aici
Cu făgăduiala că în raiu i-ajută
Numai *Sanctității* închinări s'aducă.

Ear a doua parte a grijelor sale
E să nu lipsescă del 'aniversare
Fie 'n familie, în cerc mai restrâns
Fie 'n public mare: foc are de stîns!

Începe cu cognac, o 'ntorce cu bere
Cum stomacu-i mare, mai bine îi cere.
Ear când nu mai póte bunătași să'ndópe
Se duce acasă măsurând hârtópe.

La înmormântări el ține triste vorbirî.
De unde le scóte, îi vine să te mirî!
Atâtea îndrugă ș'asa fără de rost
În cât ai crede că este un om prost.

Ferice de cel mort că nu-l mai aude
Și vai de cucóne, cu pleópele ude.

O oră întregă el te canonește
Pretinzând că vorba-i e chiar românește !

Pe când, în adevăr, vorbește 'npistrițat
Ca școlarul care nimic n'a învățat.
Tacsă cere însă pentru cele spuse:
Rótele nu umblă, dacă nu sunt unse !

După cum nici dracii din om el nu scóte
Dacă nu e plata cum el o socóte.

La cafenea umblă, jurnale citește
Dar de densusul nímic, zău, nu-se lipește.
Ci dacă începe foî a răsfoi
Îi vine să caște și a moțai.

Cu tóte acestea, canonic s'ajungă
El zilnic așteptă. *Capillu* 'ntr-o dungă
Dacă'o fi vr'odată, póte că-l va alege
Spre a'și rîde tare, de a nóstră lege.

Danciu Ciutorăș
june corist.

Dascălul PAMPU.

Curióse ființe mai sunt și ortodocșii, frații
noștri schismatici! Ei se plâng întruna încontra
nóstră, ma ne și acuză. Și totuși ce ar face ei

fără noi? Étä, la Arad ei s'ar prăpădi cu zile, dacă vigurosul dr. Csicsó nu i-ar ține în picior și nu i-ar duce pe umerii sei giganticii... Ear celor dela Sibiu cine le dă ideii? Au nu dr. Leményi, care de septemăni întregi alimentează cu próză zdravăna colónele Telegrafului ofticos?!...

Unde mai luați apoi faptul că Leményi a bătut pe Mănoiu ér Csicsó pe Calicul?

Ei, vezi, așa suntem noi, cei tari în credință și brațe: când n'avem cu ce combatare, batem!

Anecdote din cătăniă.

Voluntarul C. e dus la Rapport, pentrucă îi s'a aflat pușca a fi ruginită.

— Don Capitan — anunță sergentul — i-am aflat pușca total ruginită. Rugină de trei ani pe ea!...

— Nă, ce zice la asta? — îl întreabă căpitanul pe voluntarul C.

Don Căpitan -- răspunde C. (candidat de avocat în „civil“) Mă rog a lua act de recunoașterea domnului sergent. El singur recunoaște că rugina constatată e de trei ani! Eu servesc numai de 9 luni de zile, așadar pușca mi-s'a predat mie cu rugină de 2 ani și 3 luni pe ea. Răspundă domnul sergent: cum de n'a vizitat pușca atâta vreme și de ce mi-a dat-o mie ruginită?!...

Ghiciți ce e?

Nui nici căță, nui nici măță,
Nici de-a țiganilor viță;
Nui nici Ciocan, nui nici Cioban,
De și a umblat cât Cărțan . . .
— „O hí altă dihanie“ —
Zice moțul din — câmpie.

Nui nici căță, nui nici măță,
Samănă a — bivoliță:
Cap turtit, labe crăcite,
Și de-a 'ntorsul potcovite;
N'are coarne — și-i păcat

C'ar fi bun prins la — arat.
De-altfel are frunte lată,
Pe spinare napoi dată;
Din care mintea lipsește,
Dar asta nici că-l privește.

Nici nui căță, nici nui măță,
Nici nu ști focul s'ațite;
Nui călugăr, nici preot
De și-i cu barbă d'un cot.
Nui sătul, dar nici flămând,
Însă când prinde la rënd
Măncă sermanul de el
Cât o vacă ș-un vițel, —
Ș-apoi bea fără de milă
Mai mult de cât o cămilă.
Bea frate, al dracului,
De nici „Gura Satului“
Nu-l mai poate opăci
Când începe a 'nghiți! —
Tot ce prinde bagă'n foale
De să umflă ca de — boale.
Când dă pe la seminar
Cântă ca și un . . . (înger!)
Și bate'n fălcă ca 'n amnar.

Ce e dară? . . . i-an ghiciți! . . .
Vedeți, că nime nu știți! ? . . .
„Gura Satului“ v' spune,
Ascultați dar la mișune:
*Asta-i cel cu „Dinom, danum,
„Végig szakál“ dela Barnum*
Venit n'apoi¹⁾ să mănânce
Tot ce-a mai rămas p'aice! —

Graciu.

¹⁾ dela Ciaba.

Să potrivesc.

Magnatul Dr. Josif Gallu cu Babeș (fără „vaca de muls“.)

„Gazeta Transilvaniei“ cu „Tribuna Poporului“ (În ce privește diecesa Aradului.)

Lăturarul dela hotelul „Crucea albă“ din

Arad — cu „Controla“ din Timișoara (în ce privește curățenia.)

*

„Bleauca neagră“ — cu cățeii — dela seminar — cu corespondenții Controlăi.

*

Ceata Hamsistă de pretutindenea cu urgia de Maglaș (în ce privește solidaritatea.)

*

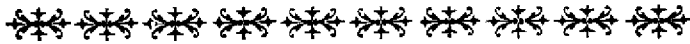
Doctorul nostru Joan

„Cu înblânzitul „Sęc-Ulan . . .

„Ta-ra-ra bum-derée

Așa vin titele“

„Speriatul.“

Jos cu grija.

Dacă vrei să scapi de grija

Pune-te și bea;

Facă-și alții capul iască,

Lupte-se cu ea :
Tu mănăcă și bea !

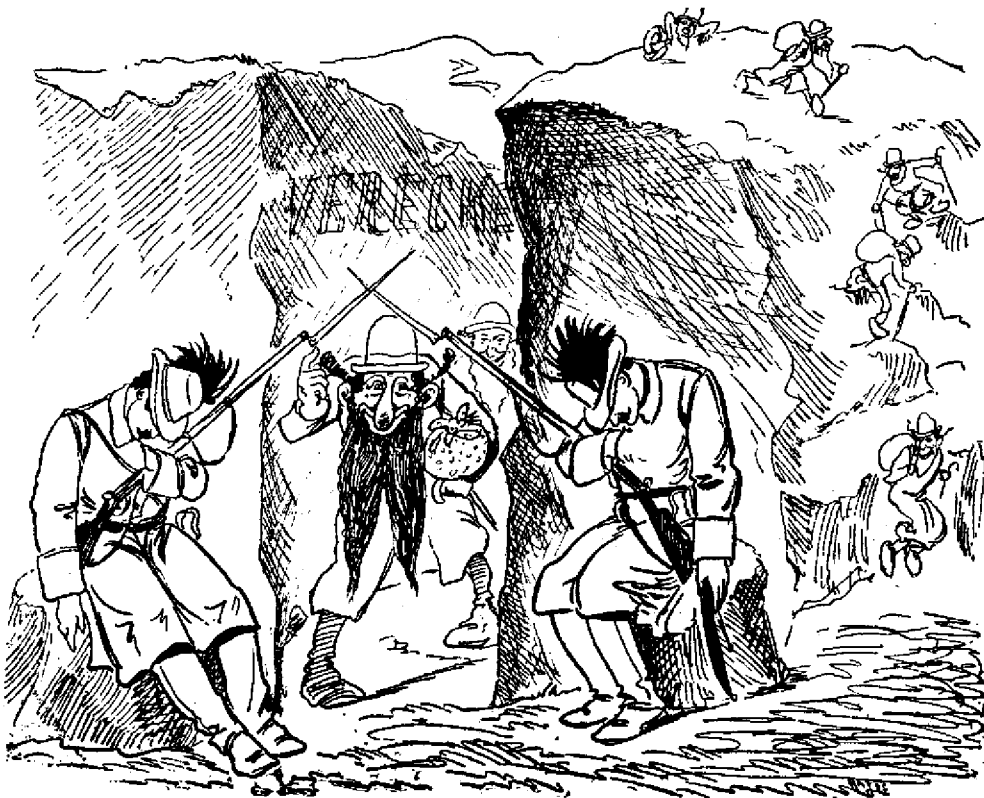
Grija e un monstru mare
Ce te ține'n loc,
Și'ți iea pofta de mâncare
Și ori ce mijloc :
Ca să n'ăi noroc !

Dă-o naibe!, grijă proastă,
Fie 'n vâi și 'n munți,
Tu rămâi la ceata noastră :
Măcar și desculț —
Numai să fim mulți !

Jos cu grija din spinare,
N'aibă loc la noi.
Deie-i „Domnii“ de mâncare
Pachetez-o'n foi :
Noi n'avem nevoi !

Nu te lăsa măi Române,
Să te prinză ea ;
Lucră azi, și lucră mâne,
Manăcă și bea :
Jos cu grija rea !

La graniță.

Eată cine și cum păzește granița pe unde invadează kazariî.

Restaurantul Kanya,

e primul și cel mai cercetat restaurant domnesc din Arad.

Mâncările

cele mai bune, mai bine găsite, cu grije servite și ieftine. Mâncări calde todeauna se capătă.

Vinuri superioare

aduse din magazinele cele mai cu re-

Bere

Berea fiind bună, gustoasă și igienică, toți consumatorii e de dorit să cerce-

teze restaurantul subscrisului Am angajat cheimeri cari vorbesc și românește

Intrarea în restaurant și în grădina se face numai prin strada Zrinji.

Cu osebă stima

Kanya Geza.

"MUREȘANUL"

Institut de credit și economii, societate pe acții în

MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noembrie 1897.

Capital social cor. 80.000, în 400 acții de cor. 200.

Acorda: credite personale pe cambii; credite pe cambii cu acoperire ipotecară; C. 100; și împrumuturi pe amănete și efecte publice.

Primește: depuneri de bani spre fruct-tribuța erarială; ear' deponenții primesc după bani depuși până la 2000 în sus 60/0 interese.

Directiunea.

"Nădăciana"

Institut de credit și economii, societate pe acții în

Nădăc (Nagyfak) comit. Cienadului.

Fondată în 1897

cu un capital social de 100.000 corane în bucați acții à 100 cor.

Acorda: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți și împrumuturi pe amănete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuța erarială; ear' deponenții primesc după bani depuși 50/0 interese.

Directiunea.

Banca generală de asigurare

mutuală

"TRANSILVANIA"

IN SIBIU.

Asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de orice fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capital în cazul morții și pentru termeni fixate, de zestre și de rente.

Desigur se dau, și oferte de asigurate se primesc din comitatele: Arad, Bichș, Bihor, Cănaad, Caras-Severin, Timiș și Torontal.

Agentura principala din Arad.

Strada Szechenyi Nr. 1. (casa dlui advocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II) precum și prin agenturile ceruate și speciale